

Du kigger på de to andre, mens I venter på, at døren bliver åbnet. Viggo Emil ser ganske selv-sikker ud, men Jakob virker lidt bekvemt ved det hele. Du forstår ikke helt hvorfor, men du kender ham selvfølgelig heller ikke så godt endnu. Måske er der et eller andet mellem ham og nogle af pigerne, som du ikke ved noget om - nå, men det skal du nok finde ud af, ved en given lejlighed.

Inde bag døren kan I høre stemmer, og I kan se at lyset bliver tændt i entreen. Lise åbner døren til det store hus og ser ret overrasket ud, da hun ser, at

det er jer. Bagved står Anne Sofie Kirsten, som smiler over hele hovedet. De har øjensynligt ikke fortalt Lise noget om, at I ville komme. Og så er det oven i købet hendes hus? Det forstår du ikke meget af, men igen er der så mange ting i den her klasse, som du skal have på plads, før du føler dig rigtig hjemme.

- "Øh, hej. Kom indenfor", siger Lise en smule forvirret.

I takker nærmest i kor og går ind i entreen, hvor i hænger jeres jakker. Lise er allerede gået længere ind i huset, men Anne Sofie og Kirsten bliver ude og tager ordentligt imod jer.

- "Det var da hyggeligt, at I gad at komme."

- "Hvor skulle Lise hen?", spørger du undrende.

Anne Sofie kigger ind i stuen, og svarer så.

- "Jeg tror, hun gik ovenpå for at skifte Mie. Vi er jo barnepiger for hende i aften. Lises forældre er vist nok til noget kortspil inde i midtbyen."

I går ind i stuen, hvor Mette sidder i en af de store lænestole og kigger på jer. V.E og dig slår jer ned i sofaen, mens Jakob en smule akavet sætter sig på gulvet ved siden af Mettes stol. Et øjeblik er der en let pinlig tavshed, men det lykkes heldigvis for dig at bryde den.

- "I ser da rigtig ud til at hygge jer."

Du peger på de levende lys og tekopperne på bordet.

- "Må vi ikke få en kop te? Den ser god ud?"

- "I må hellere spørge Lise; det er jo hende, der er vært."

Mette smiler til dig, mens hun siger det. Det undrer dig lidt, for hun så lidt sur ud, da I kom ind i stuen.

Da Lise et par minutter senere kommer ned i stuen, er samtalen allerede lystigt i gang, og det er tydeligt, at hun føler sig sat ud på et sidespor. Du snakker en del med Kirsten, og du

fortæller hende en masse om København, og hvordan det har været at flytte til Århus; hvordan det er, at være den nye dreng i klassen.

Det er en rigtig hyggelig aften, og da den er ovre er du ikke længere i tvivl om, at du vil have fat i Kirsten. Hun er klart den sødeste pige i klassen, og du vil enormt gerne være kæreste med hende. Du ved bare ikke rigtig, hvordan du skal gribe situationen an, for siden "tøse-aftenen" har du ikke rigtig snakket med hende. Du har ikke vidst, hvad du skal sige til hende. Det irriterer dig grænsløst, for I snakkede jo så godt sammen, og det virkede til, at hun virkelig forstod de ting, der rørte sig inden i dig.

Du kan huske den første dag, hvor du trådte ind i klassen.

Det er par uger siden. Læreren viste dig ned til klasseværelset og introducerede dig til de andre.

- "Ja", sagde læreren. "Det er så Ole, der skal gå i jeres klasse. Du kommer fra København ikke også?"

- "Jo", svarede du. "Jeg kommer fra Nørrebro, men min far har fået en stilling på universitetet herovre, så vi blev ligesom nødt til at flytte med, ikk'." Klassen så meget forundret på

dig, og de virkede ret nervøse, over at der var kommet en ny, men nervøsiteten blev hurtigt vendt til interesse. Du blev sat ved siden af Viggo Emil, og I snakkede godt sammen allerede fra starten. Han påstår, at du snakker underligt, men det er vist noget, de her jyder har misforstået. Det er da dem, der snakker fuldstændig underligt og primitivt. Nå, men det er jo ikke det, det kommer an på, og du er faktisk faldet ganske godt

til i din ny klasse, hvor du allerede snakker godt med alle. På jeres hyttetur for nylig blev du alles helt, da der boede nogle københavnere i nærheden af jer, som du var den første til at tage kontakt til. Det vakte stor jubel at lære nogle nye mennesker at kende, og du blev vildt populær på, at du turde tage kontakt til de (i klassens øjne) smarte københavnere, for de viste sig selvfølgelig at være helt vildt flinke.

Rollespilstips

Du er sød, charmerende, og taler generelt med alle fra klassen. Overfor Kirsten ved du dog ikke helt, hvordan du skal reagere, for du har aldrig været dygtig til det med piger - her er selvfølgelig muligheden for at prøve noget nyt, idet ingen kender dig. Tal i øvrigt med Nørrebro-accent.

Udklædningstips

Noget smart 70'er-agtigt tøj. Mere præcist kan det ikke siges, men måske noget, der viser, at du er fra København. Desuden kommer du fra et godt socialt lag, og det kan måske afspejle sig i tøjstilen.

Ole er 13 år og går i 7.C på en skole i det indre Århus. Han kommer oprindeligt fra København, hvor han har boet hele sit liv på Nørrebro, men for et par uger siden flyttede hele hans familie til Århus, hvor faren har fået et professorat ved det juridiske fakultet på universitetet. Ole var fra starten af ikke meget for flytningen, da han stort set aldrig har været uden for Valby Bakke før, men det hele er nu gået meget nemt, og han er allerede faldet godt til.

Familien er flyttet ind i en stor villa ude i Moesgaard. Faren mener, at det er vigtigt, at sønnen går på en god skole, og derfor er det blevet denne i midtbyen, som Ole er kommet til at gå på. Ole har to større brødre, hvor den ene er blevet boende i København. Den anden er startet på Katedralskolen i 2.G. Flytningen til Århus har medført, at Ole har en enestående mulighed for at starte på en frisk. Ingen ved, hvordan han var i København, og det har han bestemt udnyttet. Han snakker med næsten alle i klassen og har ikke rigtig de store fordomme overfor nogen endnu. Han har svært ved at forstå de intriger, der kører i klassen, men er glad for, at han ikke rigtig er involveret i nogen af dem endnu. Hvad, han måske ikke er så opmærksom på, er, at han meget hurtigt kan blive draget ind i dem på en uhyggelig måde, som han slet ikke har forestillet sig - især fordi han ikke kender alle klassens små underliggende spil. F.eks. ved at dukke op til Lises tøjseften var han med til at røre rundt i en suppe, som han ikke har set, men helt sikkert kommer til at smage på.

Kirsten: Så bedårende, smuk og sød. Du kan ikke helt forklare for dig selv hvorfor, men hun bliver ved med at kredse i dine tanker. Du kæmper med dig selv for at gå over at spørge hende direkte, men indsatsen er usigeligt højt. Det er aldrig sjovt at få et nej, men når man er den nyankomne, så er effekten endnu større. Man vil for fremtiden blive stemplet som taber. En, der er ude af stand til at håndtere det med piger. Det ville være rart at have et lidt mere sikkert grundlag at spørge på - at vide, om man ville få et ja eller nej. Men det skal snart til at være. Din nyhedsinteresse varer ikke for evigt, og hvis du synker ned i glemslen er det ikke sikkert, at det nogensinde bliver til noget.

Viggo Emil (V.E.): Din mest faste ven indtil nu, og det har været en heldig en. Det viser sig, at V.E. er centralen for alt sladder i klassen, så han har været en alletiders indgangsvinkel til klassen. Han elsker at fortælle om dit og dat; hvad der er sket; hvem der er hvad; og hvorfor det hele er som det er. V.E. har også et specielt venskab med Kristian. Du kunne somme-tider mistænke dem for begge to at være kæreste med Mette, men det er næppe tilfældet. Du synes, at V.E. er meget flink, men du har vil ikke lægge dig fast på noget endnu.

Anne Sofie: Kirstens veninde, der vist er blandt toppen af hierarkiet. Der er meget gang i hende, og hun er næsten altid i centrum af ting, der sker. For eksempel var det hende, der havde inviteret dig med til Lises tøjseften. Hun ser også ud til at have en stor hånd bag ved festen. Du har en fornemmelse af, at du skal være gode venner med hende, hvis du skal gøre dig hos Kirsten.

Lise: Mettes veninde og en rimeligt toneangivende pige. Hun virker meget flink og altid venlig, men du har en fornemmelse af, at du ikke fik mange plusser i karakterbogen ved at dukke op til hendes pigeaften. Du kunne jo ikke vide det. Lise er den type pige for hvem alting lykkes. Hun har altid et smil og en smart bemærkning på læben.

Phillip: Den smarte dreng i klassen, som altid gør, som han vil. Han ryger for eksempel, når han har lyst til det. Han går næsten altid sammen med Johnny og Kristian, og de spiller ofte op overfor alt og alle. Du kan ikke lade være med at synes, at de er lidt seje, for de har i hvert fald attituden, og de er heller ikke bange for at bakke den op.

Kristian: En lidt mere stille del af den seje trio. Han elsker at rode med elektronik, men ellers går hans fritid vist mest med hans kæreste, Mette. Han ser helt utroligt meget op til hende. Du fornemmer også en stor forskel mellem den han er, når han er sammen med Phillip og Johnny, og så den han er, når han er sammen med Mette.

Lars: De andre drenge i klassen ser helt vildt op til ham, fordi han spiller håndbold - bortset fra Phillip og kompagni. Han er meget stor og muskuløs, og du har set flere af pigerne kigge drømmende efter ham. Efter din mening er han lidt vel sportsidiot til din smag, men det kan være, at det bliver bedre, når du lærer ham kende ordentligt. Du synes dog, at det er flot af ham altid at holde med de svage og udsatte. Det skal der meget mod til. Han er kæreste med Anne Sofie.

Johnny: En larmende fyr, som bruger meget tid på at pusle med knallerter. Han virker ikke så klog, men alligevel som en ganske flink fyr, når man lige dykker under den bralrende, brovtende overflade. Han skal altid fyre platte jokes og vittigheder. Han er også den, der gør mest i at genere andre i klassen.

Frederik (Frede): Klassens tykke dreng, der altid fjumrer rundt. Han virker rimelig afholdt, men han faktisk også finde ud af at være sjov. Selv når han er ved at ende ud på dybere vand, end han kan bunde på, finder han altid en smutvej i mål. Han ser dog også ud til at få skyld for mere, end han egentlig er bagmand for. Lærerne kan åbenbart ikke lide ham.

Mette: Den sidste pige i det firkløver, der leder klassen. Det er deres meninger, som de andre tager til efterretning. Mette virker som en pige, der ikke helt er til at blive klog på, og så vidt du forstår på V.E., så hjælper det ikke at kende hende bedre - hun forbliver et mysterium, som man ikke helt ved, hvor man har. Hun har dog været meget flink overfor dig, så du føler ikke rigtig, at du skal dømme hende på andres fordomme.

Karl Johan (Svamp): Du ved ikke rigtig, hvorfor Karl Johan har fået sit øgenavn, men du er rimelig nysgerrig. Du kan dog se på ham, at han ikke er så tilfreds med det, så du værgrer dig lidt ved at spørge. Han er meget dygtig til de naturvidenskabelige fag, men det har vist også smittet af på ham, for han går altid og ævler om ting, som ingen af jer forstår.

Johannes: En kedelig fyr ude fra Vestjylland. Nu har du overtaget hans plads som den nye, men det virker ikke til, at han er blevet mere accepteret af det. Det har nok også noget at gøre med, at han altid skal gå og være højhellig. Hans liv må ikke bestå af andet end Bibelen. Han er en af de få, som du allerede har dannet dig en fast mening om, og den er ikke positiv.

Jakob: En dreng, som du ikke rigtig er nået ind på livet af endnu. Du har hørt fra V.E., at han er inkarneret spejder. Han skulle også være meget glad for dyr. Du fornemmer, at han kigger rimelig meget efter Mette, men det har man vel også lov til. V.E. går en del sammen med ham, men det har ikke rigtig skabt nogen forbindelse mellem jer af den grund.

Maria: En stille pige, der går sammen med Helle. Hun går dog også lidt sammen med de populære piger siger V.E., hvilket jo må betyde, at hun er veninde med Kirsten. Du har en fornemmelse af, at hun ikke helt har lyst til at være den stille pige, men der er jo kun en, der kan lave om på det.

Arne: En lidt kikset fyr, der ikke rigtig ved, hvem han vil gå sammen med. Han render ofte i hælene på Phillip, Johnny og Kristian, mens han andre gange går sammen med Jakob, Jørn, Frede og V.E. Det, du har lagt mest mærke til ved ham, er, at han altid går og snakker om sin storesøster og hendes klasse.

Christopher: En lidt pudsigt fyr, som du ikke har snakket så meget med. Han virker til at stå udenfor hele hierarkiet og i det hele taget bare svæve rundt på en sky. Om han er mental eller bare lidt for sig selv ved du ikke rigtig, men når det er sagt, så virker han egentlig som en okay fyr.

Mona: En typisk klumpedumpe, som alle er ude efter. Hun bliver altid narret til at gøre dumme ting, som hun så bliver syndebukken for. Du kan ikke helt finde ud af, hvad du skal synes om hende, for det er lidt synd for hende, at hun altid skal have på pukkelen – på den anden er hun altså totalt kikset og beder nærmest selv om det. Det er meget typisk, at hun går sammen med Johannes.